

Asociația Umoriștilor „AL. O. TEODOREANU” - Iași
Câștigătorii Festivalului de literatură umoristică Scârț-Umor, ediția a V-a,
in memoriam Ion Bolocan:

Secțiunea poezie umoristică

Premiul I - Doru Lungescu

Premiul II – Lică Pavel

Premiul III – George Eftimie

Premiul special „Ion Bolocan” - Florin Rădulescu

Mențiuni: Gheorge Bâlici

Florian Abel

Petru Ioan Gârda

David Valentin

Ion Diviza

Petru Brumă

Constantin Moldovan

Secțiunea epigramă

Premiul I - Florin Rotaru

Premiul II – Laurențiu Ghiță

Premiul III – Liviu Gogu

Premiul Special „Ion Bolocan” - Radu Păcurar

Mențiuni: Gheorghe Bâlici

Nicolae Bunduri

David Valentin

Secțiunea Poezie - (tema „Fetele din luncă mă credeau poet”):

Premiul I – Doru Lungescu

CONTINUITATE

Fetele din luncă m-au crezut poet,
Bun de pus la rană și, încet-încet,
La atâtea versuri, câte-am împletit,
Una după alta s-au îndrăgostit.

Sub coroana unui parfumat cais,
Noaptea și iubirea lunecau în vis,
Murmurau în iarbă, greierii stingheri:
“Domnișoara asta, nu e cea de ieri!”

După ani de zile, -vai ce pocinog-!,
Le deschise mintea un ginecolog:
“Versurile-n sine au avut lipici,
Pus de Minulescu... și-o să fiți mămici!”

Asta da rușine, satul m-a hulit,
Din poet ajuns-am un neisprăvit.
Dar să vezi procese, câte au urmat,
De paternitate și de plagiat...

Gata cu visarea, gândul mi-e la bani,
Am atâtea slujbe și plătesc de ani,
Pensia legală pentru cinci băieți,
Ce, de-o bună vreme, se doresc... poeți!

LUNCA-I PLINĂ DE NEVOI ȘI-S PUȚINI POEȚI CA NOI

Un poet, la noi pe glie
Și-a propus acum o vară,
O frumoasă poezie
Despre țară. Care țară?

Cu miros de crizantemă
Zburdă-n juru-i siluete,
Iată cea mai bună temă:
Despre fete. Care fete?

Sunt români plecați în lume,
Prin urmare, bine-ar face
Să lanseze trei volume
Despre pace. Care pace?

Cum e jaf la drumul mare
Și bugetele-s betege,
Se impune-o abordare
Despre lege. Care lege?

Ce să vezi, de o vreme scrie,
Zi și noapte, cu ardoare,
Despre lene și prostie;
Sfinte Doamne,... dă-i răbdare!

Premiul al II –lea – Lică Pavel

SONETUL POETULUI BĂTRÂN

De-atâtea ori adorm în gând cu tine
Și, melancolic, scriu, când mă trezesc,
Câte un vers din cel dumnezeiesc,
Menit, prin el, să te aduc la mine...

Da, știu, am vârsta iernii când trăiesc
Precum un fir de iarbă-ntre ruine,
Dar vreau să crezi că-s un poet ce ține
Condeiu drept, când scrie ”te doresc!”

Și-ți mulțumesc, azi, muza mea divină,
C-ai auzit, din versuri, al meu glas
Și ca o găză,-atrasă de lumină,

În casă mi-ai intrat cu sigur pas,
Iar eu, uimit că-mi stai în pat senină,
Mă-ntreb ce cauți și... de ce-ai rămas?

RONDELUL SIRENEI NEPESCUITE

Ce ghinion că ai sunat,
Și poezia s-a pierdut
În lacu-acela fermecat
Unde-o sirenă am văzut.

Din undița-mi n-ar fi scăpat,
Mobil de nu aş fi avut;
Ce ghinion că ai sunat,
Și poezia s-a pierdut!

Voiam sirena-n al meu pat,
Să mă inspire, că-i știut,
Eu scriu doar când sunt inspirat,
Dar... m-ai trezit, și-a dispărut,

Ce ghinion că ai sunat!

Premiul al III-lea – George Eftimie

AMINTIRI

Era o tinerețe profund seducătoare,
Cuvintele de sensuri le descărcam discret
Și le-aruncam pe noul teren de vânătoare,
Ce-ntruchipa caietul cu rime la secret.

Lăsam să mă atingă puterile mascate
În lăstăriș de mure, bătut cu funigei
Și, încropeam în tihnă măsuri exagerate
De plâsmuiri, ce n-aveau oricum nici un temei.

Priveam la cer, înaltul și mă doream pilot
Să trag din orizontul lărgit o viziune,
Să-mbrățișez pământul cu raza sa cu tot
Și să-nțeleg iubirea cu tot ce presupune.

Îmi mai aduc aminte, momentele-s arare,
Era atâta verde și-atât fior concret,
În matcă pârlăiașul se odihnea la soare,
Iar fetele din luncă mă și credeau poet.

De-atuncea peste mine se viforără anii
Și păru-i ca zăpada, iar crângul violet,
Mai scriu câte o strofă să-mi enervez dușmanii
Și, doar câte-o băbuță mai crede că-s poet.

PRETENȚII

Că mă știau poetul cu mâinile curate
Dovada este certă, de-aceea port joben,
Poemul meu adesea puțin lacrimogen
Conține și aluzii ceva mai deocheate.

Îmi place versul liber, consider că-i peren,
Dar versul clasic este cel mai frumos din toate,
Că mă știau poetul cu mâinile curate
Dovada este certă, de-aceea port joben.

Prolific ca acela ce scrie un catren
O dată-n săptămână, sau la o lună poate,
Eu fetele din luncă le-am dat mereu pe spate
Cu creme hidratante sau chiar cu voltaren,

Că mă știau poetul... cu mâinile curate.

PREMIUL SPECIAL ION BOLOCAN – Florin Rădulescu

CÂND PASUL BLEG COLINDĂ ...

Când pasul bleg colindă lunci vivante,
Și mă înjur cu vântul cum îmi vine,
Iar fete-n roz, cu trupuri de grisine,
Mă cred Poet și-agită absorbante,

Când rup în parcuri flori mirobolante,
Și zvârl cu sticle-n lebede bovine,
Gustând savoarea din naturi virgine,
În care, tandre, intră basculante,

Când plăsmuiesc sonete degresante,
Demitizand pălinci cum se cuvine,
Aplaudat de muște diletante
Ce s-ar scalda-n conserva de sardine,

Îmi fuge gândul descălțat de poante,
La un purcel de lapte și..la tine!

MĂ CRED POETUL ...

Mă cred poetul divelor de luncă,
Și le recit din cartea de bucate,
Când iau la dans șopârle în etate,
Dar e firesc. Io nu sunt apt de muncă!

Accept săruturi french cu iz de șuncă,
Și dorm la vietăți cu păr pe spate,
Mă cred poetul divelor de luncă,
Și le recit din cartea de bucate.

Cu-n dor țicnit, ca bivolul' se-aruncă
Spre mandea. Îngrozit pe jumătate,
Aș vrea s-o șterg. Dar încă mai am rate,
De mâine mă retrag. No să mai spun că

Mă cred poetul divelor de luncă !

MENTIUNI

GHEORGHE BĂLICI
CÂND ERAM BĂIEȚANDRU

Poet nemângâiat fiind atunci,
Eu îmi doream, pe-un pat de flori, o fată –
Să stau cu ea-n pădure ziua toată
Ori, cel puțin, să alergăm prin lunci.

Dar, ca s-avem o pâine-asigurată,
Părinții mei mă trimiteau la munci
Că „nu-i ușor în viață să te-arunci
Și să nu știi de sapă și lopată”.

Așa fiind, uitam de poezie,
De fata mea din visul de ascet
Și mai cutreieram, „fiind băiet”,
Pădurea ce-mi părea mai mult pustie...

Doar până când din starea asta proastă
M-a scos cu sârg o tânără nevastă.

FLORIAN ABEL
MI SE DUSESE VESTEA

Mi se dusese vestea că-s poet,
Dar eu eram, în fond, un fel de Nero,
Adică muză cu valoare - zero,
Plus că gândeam/vorbeam extrem de-ncet.

Făcusem un flintic de poezia,
Despre campania electorală,
Ce a băgat electoreii-n boală
De se pelerinau la ușa mea.

Scrisesem ce gândeam nemijlocit:
Că pot să candideze toți tâmpiții,
Analfabeții, proștii, aiuriții...
Iar mulți au candidat. Și-au reușit.

Și-având acces și cont pe internet,
Am, astăzi, expertiză de profet.

PETRU IOAN GÂRDA
PESCAR

Hoinăream prin luncă, un băiat din flori,
Cu adidași Puma, geacă și cu plete,
Pescuiam la râmă dimineața-n zori,
Iar după-amiaza pescuiam la fete.

Pe la ora zece m-aruncam în valuri,
Chiar în pielea goală și era mișto,
Serile cu lună mă duceam la baluri
Și dansam pe rupte disco, vals, tango.

Scrijeleam pe sălcii un rondel, sonet
Sau o epigramă, că purtam cuțit;
Fetele din luncă mă credeau poet,
Iar Ocolul Silvic mă credea țicnit.

ION DIVIZA
POEZIE NAIVĂ. FETEI CARE MĂ CREDEA POET...

De erai o floare-n luncă,
Eu o frunză aș fi fost –
Poate ne păștea vreo juncă
Și aveam în doi un rost.

De erai o dinamită,
Eu eram detonator –
Poate ne călca o vită
Și zburam în viitor.

De erai un măr sălbatic,

Eu un vierme deveneam –
Înghițiți de-un bard lunatic,
În poem ne prefăceam.

De erai o teoremă,
Demonstrație eram –
N-ar fi fost nicio problemă,
Dacă-n doi ne rezolvam.

Dar tu încă nu ai BAC-ul,
Sunt și eu băiat umil,
Ce-l mai căutăm pe dracul?...
Hai să facem un copil!

DAVID VALENTIN
FETIȚELE CREDEAU CĂ SUNT POET

Notițe nu luam la generală,
Ci desenam doar flori într-un caiet,
Mai albă-mi era mintea ca o coală...
Dar fetele credeau că sunt poet.

La prânz, pe stradă, când scăpam de ore,
Mergeam în pas săltat, ca de balet,
Cântam, vădind veleități sonore...
Iar fetele credeau că sunt poet.

Cu capu-n nori, chiar într-o zi senină,
Pe când spărgeam semințe din cornet,
Era chiar să mă calce o mașină...
Iar fetele credeau că sunt poet.

Cu părul blond ce îmi curgea pe spate
Și ochii ce-mi băteau în violet,
Deși sărac, cu ghete scâlciate,
Fetițele credeau că sunt poet.

Dar repetent rămas-am, lucru grav,
Pe piepții hainei, tot mânjit cu glet,
Ajuns-am ucenic la un zugrav...
Dar fetele credeau că sunt poet.

Acum matur, rămas cu ochii-n soare,
Ascund în mine un imens regret:
N-am scris nimic și sufletul mă doare,
Dar fetele și-acum mă cred poet.

Încerc cu greu s-ascund al meu secret,
Ducând spășit o viață de ascet ,
Sunt un ratat și-n plus analfabet...
Dar fericit, căci toți mă cred poet!

PETRU BRUMĂ

DESPRE FETELE „DIN LUNCĂ” ȘI NU NUMAI...

„Poetul luncii” mă strigau,
Când mă vedeau venind pe mal,
Și iute-n cale îmi ieșeau,
Vrând să le fac un madrigal.

Apoi crescui și-ajuns major,
Puzderie de cuconet,
Mă invitau în dormitor,
Vrând să le fac câte-un sonet.

În timp, căci m-am maturizat,
Ba chiar îmbătrânii nițel,
Îmi cere una, regulat,
Să-i fac lunar câte-un rondel.

De când la pensie-am ieșit,
E alta care rar mă cheamă,
Așa bătrân și moleșit,
Să-i fac și ei o epigramă.

Azi însă toate m-au uitat,
Că-s slab, astmatic și olog,
Și stau, de-un timp, mai mult în pat,
Lucrând la propriu-mi necrolog.

CONSTANTIN MOLDOVAN

LA PESCUIT!

Mă plimbam, agale, pe un mal de râu,
Gânditor și sobru, înrăit pescar,
Când din lunca rară, cu catrințe-n brâu,
Două mândre blonde m-au rugat șucar

Să le stau alături câteva minute,
Că par om de treabă, cu un suflet mare,
Că le sunt simpatic... Vrute și nevrute,
Încât ajunsesem să le dau crezare.

Mi-au cerut, în șoaptă, să le și recit
Poezii, zâmbindu-mi cu subânțele
Și mi-au dat săruturi de m-au zăpăcit
Că, până la urmă, n-am avut de-ales.

Deodată, însă, cum visam în iarbă,
Uitând de juvelnic, plute și lansete,
M-a trezit, prieteni, cu un pumn în barbă,
Unul din iubiții celor două fete.

Zic numai atâta: am avut noroc
Și-am scăpat cu fuga, n-am stat să discut,
Trist că fără vină, ca la iarmaroc,
Am fost tras pe sfoară, în necunoscut.

Bănuiam că totul este relativ,
Știu acum, iar fapta n-o s-o mai repet;
Am pățit acestea doar dintr-un motiv:
Fetele din luncă... m-au crezut poet!

Secțiunea Epigramă Poezie - (tema „Fetele din luncă mă credeau poet”):

Premiul I – Florin Rotaru

IUBITA POETULUI

Își slăvea iubita în mai multe feluri:
I-a compus sonete, i-a compus rondeluri,
Dar de ieri poetul e nespus de trist
C-a fugit, ingrata, c-un epigramist.

TOATE AU O LIMITĂ

Acum un an am acceptat discret
Când m-a-nșelat nevasta c-un poet,
Dar aș fi fost în stare s-o omor
De o prindeam în pat c-un prozator.

ILUZII PIERDUTE

Eram convins că-s un poet de soi,
Vrăjindu-le pe fete prin zăvoi;
M-am dezumflat când ieri, sub un tufar,
Am dat de una... critic literar!

Premiul al II – lea – Laurențiu Ghiță

STRATEGII

E-un romantic joc, dar indiscret,
Fetelor, când le dedic sonete:
Eu le fac să creadă că-s poet,
Dumnealor să cred că-s încă fete!

”PRECAUȚIE” MATERNĂ

Niște fete,-n luncă, m-au văzut
Declamând cu patos un sonet;
Inima le-a spus că sunt poet,
Mama,-n schimb, le-a spus că sunt băut.

LUI NECULAI LUNCA, COLEG CU CEI CARE AU LANSAT CONCURSUL CU TEMA ”FETELE DIN LUNCĂ MĂ CREDEAU POET”

Când tema din SCÂRȚ ne lansează porunca
Să scriem de luncă, de fete, concret,
Eu nu înțeleg, care-i treaba cu Lunca?
El nu are fete și nici nu-i poet!

Premiul al III – lea – Liviu Gogu

FETELOR DIN LUNCĂ

Pe câmpul plin de maci și colilie,
Nebănuind alt gen de desfătări,
Eu, zilnic, le citeam vreo poezie,
Când ele-aveau, cert... alte așteptări!

RĂZBUNAREA POETULUI...

Că-n luncă fetele, bizar,
Îi ignorau înaltul har,
Doar vacii, seara, spre chindie...
Îi dedica o poezie.

VREMURI NOI

Azi, de intri-ntr-o speluncă,
Unde stau la șpriț „berbecii”
Și-i întrebi cei aia luncă,
Zic că-i... holul discotecii!

Premiul special „Ion Bolocan” – Radu Păcurar

PERSUASIUNE

Fetele din luncă
Mă credeau poet,
Până să le spun că
Sunt un proxenet !

AVENTURĂ-N LUNCĂ

Admiram cu gând murdar
Buze, fese, sâni și plete,
Nu-s poet, escroc sunt, dar
Nici duduile nu-s fete.

IMPOSTURĂ

Prin luncă eu cutreieram,
Vrăjind cu versuri desuete -
Poet s-ajung, mai că puteam...
Dar ele niciodată fete !

MENTIUNI

GHEORGHE BĂLICI

LA VÂRSTA PUBERTĂȚII

În lunca verde, fete mari
Când mă strigau, în cor, „poetul”,
Râdeau cu ochii spre țări:
„Mai tre’ să-ți crească... epitetul.”

PRIMA DRAGOSTE

Cu versuri dulci și calde șoapte,
Treceam pe la studenta Mia
Și rămâneam întreaga noapte...
(De-atunci îi place poezia)

SCĂDEREA SUCCESULUI

În tinerețea mea, poet vestit,
Aveam succes la fete infinit,
Acum de vreun succes nu am habar,
Chiar de-am ajuns și critic literar...

NICOLAE BUNDURI

FETELE DIN LUNCĂ, MĂ ȘTIAU POET

De fete spun cu tot firescu',
În lunca plină de hoinari:
Așa cum eu sunt Eminescu,
Așa sunt ele fete mari!

FETELE DIN LUNCĂ

Prin luncă observăm întruna,
Că dintre fetele fardate,
De bun poet mă ține una
Iar de bărbat... aproape toate.

SUNT POETUL FETELOR DIN LUNCĂ

Jos, în luncă, se cunoaște
Că poet când m-am lansat,
Barza a venit la broaște
Și la fetele din sat.

DAVID VALENTIN

NOUL EMINESCU

Era considerat poet
Și în comună mai cu moț,
Căci lângă ploi, plimba discret,
Femei cu soț și fără soț!

LUNGIMEA CONTEAZĂ

Înalt, pletos și deșirat,
Cu comportări excentrice,
Cu un poet l-au confundat...
Având picioare metrice!

CU FORMĂ FIXĂ

Pe-un măcelar de mahala,
Ce încasa, zâmbind, lovele,
L-au confundat c-un bard sadea...
Căci din salam făcea rondele!

Clasamentul a fost alcătuit în urma notelor acordate de juriul format din:

Valentin Talpalaru, Vasile Vajoga, Daniel Bratu

Clasament participanți secțiunea poezie:

Nr. crt.	Nume și prenume/Motto	Media finală
0	<i>1</i>	<i>2</i>
1	Doru Mihai Lungescu	8,75
2	Lică Pavel	8,66
3	George Eftimie	8,58
4	Florin Rădulescu	8,54
5	Gheorghe Bălci	8,50
6	Florian Abel	8,50
7	Petru Ioan Gârda	8,50
8	Ion Diviza	8,25
9	David Valentin	8,25
10	Petru Brumă	8,25
11	Constantin Moldovan	8,00
12	Toamna în pădure	7,58
13	Fetele de la Căpâlna	7,50
14	Dragoste poetică	7,50
15	Cucul armenesc	7,16
16	Trei sarmale	7,00
17	Chintesește	6,92
18	Totul e să fie scârț	6,91
19	Eu nu prea cred că există poeți...	6,67
20	Iubesc și sunt iubit	6,67
21	Ca păsările cerului, poeții...	6,59
22	Copoul	6,59
23	Umorul este un fel comic de a fi serios	6,58
24	Pe meleag botoșenean/ Este Stânca - Bolocan	6,50
25	Nu vreau să fiu nimic din ceea ce nu am fost...	6,33
26	Zâmbetul este cea mai ieftină și eficientă...	6,33
27	Nu am niciun motto	6,16
28	Unstoppable	6,16
29	Ciobănașul	6,00
30	Nu-ți fie teamă	6,00
31	Poezia este o formă a fericirii...	6,00
32	La final, doar ce e scris rămâne	5,50
33	XYZ	5,42
34	...eram poet:/ Scriam în gând – eram discret.	5,33
35	Scriitorul macină, iar cititorul cerne	5,16
36	Realitatea junglei urbane	5,00
37	Fericiți cei săraci în duh	5,00
38	Carpe diem	4,83
39	Moldova me	4,00

Clasament participanți secțiunea epigramă:

Nr. crt.	Nume și prenume/Motto	Media finală
0	1	2
1	Florin Rotaru	8,56
2	Laurențiu Ghiță	7,80
3	Liviu Gogu	7,72
4	Radu Păcurar	7,68
5	Gheorghe Bâlici	7,66
6	Nicolae Bunduri	7,55
7	David Valentin	7,50
8	Responsabilitate	7,44
9	Totul e să fie scârț	7,33
10	Un pas către Pegas!	7,33
11	Șapte coline	7,22
12	Fetele din Popa Nan	7,22
13	Cros	7,20
14	Un român, aproape... poet	7,05
15	Epigrarisime	6,89
16	Cucul armenesc	6,89
17	Poet de ocazie	6,83
18	Chintesește	6,83
19	Apollo	6,72
20	Pe meleag botoșenean/ Este Stânca - Bolocan	6,72
21	La Boheme	6,61
22	Trei sarmale	6,56
23	Craidon Întâiul	6,47
24	Miorița	6,44
25	Nu-ți fie teamă	6,22
26	Greu la deal	6,19
27	Asocieri	6,11
28	CaroDiamo	5,89
29	Ciobănașul	5,89
30	Fetele din luncă/ Vor doar bani, nu muncă!	5,89
31	Carpe diem	5,77
32	Mi-e dor de voi!	5,77
33	Să râdem, deci... de tot, de toți, de toate...	5,77
34	Pescarul	5,67
35	Copoul	5,64
36	Fetele de la Căpâlna	5,50
37	Unstoppable	5,44
38	Zâmbetul este cea mai ieftină...	5,22
39	Noaptea târziu, mireasma primăverii	5,11
40	...eram poet:/ Scriam în gând – eram discret.	5,00
41	Poetul este un om care înalță o scară...	4,89
42	Ce e văzut... poate fi învins	4,67
43	Fericiți cei săraci în duh	4,67
44	Moldova me	4,00
45	„Trei persoane pot păstra un secret...”	4,00

Organizatori:

Sanda NICUCIE

Daria DUMESCU

Vasile VAJOGA

Daniel BRATU

Au fost stabilite următoarele recompense financiare, aferente premiilor și mențiunilor celor două secțiuni ale literaturii umoristice, precum și premiilor speciale:

Premiul I - 1.000 lei

Premiul II – 700 lei

Premiul III – 400 lei

Mențiune – 200 lei

Premiul special „Ion Bolocan” – 500 lei

Daniel BRATU,

președinte executiv al Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Iași